

19 Mayıs Coşkusu

— M. Kuvancı · 20 Mayıs 2009

19 Mayıs Atatürk'ü Anma ve Gençlik ve Spor Bayramı'nı coşkuyla kutladık. Evet, büyük bir coşkuyla kutladık yağmura rağmen.

Bakınız 20 Mayıs 2009 tarihli Balıkesir gazetelerinin bayram manşetlerine:

"Sırılsıklam Kutlama

Balıkesir'de 19 Mayıs Atatürk'ü Anma ve Gençlik ve Spor Bayramı yağmur altında kutlandı. Yüzlerce öğrenci bir saat boyunca yağın sağanak yağmurda sıırılsıklam ılandı, gösterilerini coşkuyla sahneledi." (Haberci)

...

"Yağmur Altındaki Gösteriler Muhteşemdi

Balıkesir 19 Mayıs Atatürk'ü Anma ve Gençlik ve Spor Bayramı'nı serin, yağışlı ve rüzgarlı bir hava içinde, ama heyecanla kutladı." (Yeni Haber)

...

"Bu Coşku Bitmez

Atatürk Stadi'ndaki törenler muhteşemdi. Yoğun yağış altındaki gösteriler, izleyenlerin büyük beğenisini kazandı." (Politika)

Kuvayı Milliye'nin Balıkesir için büyük anlamı var. İzmir'in işgalinin ertesini günü Alaca Mescit'te toplanan ölümsüz kahramanların aldığı kararla milli mücadelenin ilk kıvılcımı Balıkesir'de parlamış, ilk karar burada alınmıştır. Vatan'ın kurtuluşu için mücadele veren bu kahramanları anmak için ne yapılırsa yeridir.

Ancak bir konuya dikkat çekmek istiyorum. Bakınız 19 Mayıs aynı zamanda gençlik ve spor bayramıdır. Bir bayramdır. Bayramlar insanlar için sevinç ve mutluluk günleridir. Hele geleceğimizi emanet edeceğimiz gençler için bu bayramı daha anlamlı kılmak, onlara bu coşkuyu yaşatmak gerekir.

Bir saat boyunca yağın sağanak yağmurda, serin ve rüzgarlı havada sıırılsıklam olmuş bir gençten nasıl bir coşku bekliyorsunuz?

Tarih tekerrürden ibarettir, demiş atalarımız. Evet bu söz aynen bizim için söylenmiştir. Akıllı milletler

için tarih tekerrür etmez; çünkü onlar geçmişten ders alırlar. Çok değil, daha bir ay önce 23 Nisan törenlerinde birçok ilde aynı sıkıntı yaşanmıştı. Basın bunu gündeme getirmiş, yağmurda, soğukta üşüyen çocuklar için töreni ertelemeyen yetkilileri topa tutmuştu.

Merak ediyorum, bu şehrin yetkilileri hiç mi hava durumuna bakmaz? Serin, rüzgarlı ve sağanak yağmurlu bir havada saatlerce perişan olan çocukları kapalı tribünden izlemekten büyük bir coşku mu duyduunuz? Zaruret anında hepimiz, çocuklarımız mutlaka büyük fedakarlıklara katlanacaklar, onlara bunun eğitimini vermeliyiz, bu da bir eğitimidir diyenleri duyuyor gibiyim; ama bunlar asker değil. 15-16 yaşında çocuklar ve hepsi ana kuzusu.

Onlar yağmur altında sırlıklam olurken, üşürken; hiçbir yetkilinin yüreği sızlamadı mı? Hiçbir babanın, annenin kalbinde şefkat duygusu uyanmadı mı? Hangi anne-baba çocuğunun o yağmurda, soğukta, rüzgarda saatlerce sırlıklam kalmasına razı olur?

Bayramları gerçek anlamda coşkuyla kutlayalım, kağıt üzerinde, lafta değil!